

Sygn. akt IC 1027/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : sędzia Jacek Szerer

Protokolant : Magdalena Buda

po rozpoznaniu w dniu 3 stycznia 2022 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa K. A., G. S.

przeciwko Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. na rzecz powódki K. A. kwotę 165.000 zł (sto sześćdziesiąt pięć tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 maja 2021 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. na rzecz powoda G. S. kwotę 163.000 zł (sto sześćdziesiąt trzy tysiące złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 maja 2021 r. do dnia zapłaty;

III. zasądza od strony pozwanej Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. na rzecz powódki K. A. koszty procesu w kwocie 13.650 zł, w tym kwotę 5400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

IV. zasądza od strony pozwanej Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. na rzecz powoda G. S. koszty procesu w kwocie 13.550 zł, w tym kwotę 5400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

V. w pozostałej części powództwo oddala.

Sygn. akt I C1027/21

UZASADNIENIE

Powodowie K. A. oraz G. S. wnieśli o zasądzenie od pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczeń Komunikacyjnych:

1) kwoty 165.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 kwietnia 2021 r. do dnia zapłaty, na rzecz powódki K. A.;

2) kwoty 163.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 kwietnia 2021 r. do dnia zapłaty, na rzecz powoda G. S..

Ponadto powodowie wnieśli o zasądzenie od strony pozwanej solidarnie na ich rzecz

kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko powodowie wskazali, iż w dniu (...)r. na 150,7 km drogi (...) w miejscowości K., kierujący pojazdem osobowym marki B. o nr rej. (...) D. G., z jego wyłącznej winy, spowodował wypadek samochodowy, wskutek którego śmierć na miejscu poniosła matka powodów M. S. (1), a śmierć wskutek doznanych obrażeń poniósł w dniu(...) r. ojciec powodów C. S.. Prawomocnym Wyrokiem Sądu Rejonowego w(...) z dnia 15 września 2020 r., sygn. akt II K 66/19, D. G. uznany został za winnego występkę z art. 177 § 2 kk.

Sprawca wypadku drogowego, w wyniku którego śmierć ponieśli rodzice powodów posiadał polisę od odpowiedzialności cywilnej, wykupioną w A. V.-A., z siedzibą w B..

Wskutek przedmiotowego wypadku powódka poniosła koszty pogrzebu rodziców w wysokości 20.562,89 zł, na które składały się kwoty: 20.000,00 zł z tytułu budowy i montażu pomnika na grobie rodziców oraz 562,89 zł tytułem kosztów stypy. Powód zaś poniósł koszty pogrzebu rodziców w wysokości 15.670,80 zł, na które to składały się kwoty: 8.613,00 zł z tytułu pogrzebu C. S., 6.150,60 zł z tytułu pogrzebu M. S. (1) oraz 907,20 zł z tytułu opłaty za miejsce pod grób oraz kosztów utrzymania cmentarza.

Pismami z dnia 10 maja 2021 r. (...) S.A. przyznało na rzecz K. A. kwoty:

- 1) 5.307,50 zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu matki oraz 26.000 zł tytułem zadośćuczynienia;
- 2) 5.307,50 zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu ojca oraz 26.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Pismami z dnia 11 maja 2021 r. (...) S.A. przyznało na rzecz G. S. kwoty:

- 1) 2.679,20 zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu matki oraz 26.000 zł tytułem zadośćuczynienia;
- 2) 5.141,60 zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu ojca oraz 26.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

(...) S.A. odmówiło zwrotu powódce części kosztów nagrobków, tj. kwoty 10.000 zł, redukując jednocześnie świadczenie na rzecz powoda z tytułu kosztów pogrzebu rodziców, o kwotę 4.000 zł.

Wskutek przedmiotowego wypadku powodowie doznali ogromnego bólu i cierpienia związanego z nagłą i tragiczną utratą obojga rodziców, z którymi byli silnie i związani, niemalże jednocześnie, co skutkowało koniecznością skorzystania z opieki psychologicznej i psychiatrycznej, połączonej z przyjmowaniem leków antydepresyjnych i uspokajających.

Następstwem wypadku z dnia (...) r. było również całkowite zniszczenie samochodu F. (...), nr rejestracyjny (...), który stanowił własność tragicznie zmarłych, a którego wartość oszacowana została na ok. 10.000 zł. Powodowie są jedynymi spadkobiercami po M. i C. S..

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, wniosła o oddalenie w całości żądania pozwu zapłaty na rzecz powódki kwoty 165.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 kwietnia 2021 r. do dnia zapłaty, z kosztami postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych; o oddalenie w całości żądania pozwu zapłaty na rzecz powoda kwoty 163.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 kwietnia 2021 r. do dnia zapłaty, z kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norma przepisanych; o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, iż kwestionuje żądanie pozwu co do zasady, jak również co do wysokości. Pozwany nie zaprzeczył zasadzie swej odpowiedzialności, okolicznościom wypadku ani stopniowi bliskości

powodów wobec zmarłego, wskazując jednakże, iż dochodzone przez powodów kwoty zadośćuczynienia są znacznie wygórowane, nieadekwatne do rozmiaru cierpień fizycznych i psychicznych związanych ze śmiercią każdego z rodziców. Strona pozwana zaprzeczyła ponadto również twierdzeniom powodów jakoby w związku z tragicznym zdarzeniem każdy z nich zmuszony był do korzystania z pomocy lekarza psychiatry, należne odszkodowanie z tytułu poniesionych przez powoda kosztów pogrzebu stanowiło kwotę 15.670,80 zł, uzasadnione i udokumentowane koszty nagrobka, które poniosła powódka, stanowiły kwotę 20.000 zł a wartość zniszczonego w wypadku pojazdu marki F. (...) stanowiła kwotę 10.000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) r. na 150,7 km drogi (...) w miejscowości K., miał miejsce wypadek komunikacyjny, którego sprawcą był kierujący pojazdem osobowym marki B. o nr rej. (...) D. G.. W wyniku tego zdarzenia śmierć na miejscu, wskutek poważnego urazu czaszkowo-mozgowego, oraz oddziaływania na ciało wysokiej temperatury i płomieni śmierć na miejscu poniosła M. S. (1), zaś (...) r. w (...) Szpitalu (...) przy ulicy (...) we W. zmarł również C. S., który to doznał oparzeń dziewięćdziesięciu procent powierzchni ciała i dróg oddechowych, z następowym rozwojem wstrząsu pourazowego i niewydolności wielonarządowej.

bezsporne

Wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 15 września 2020 r. D. G. został uznany winnym przestępstwa z art. 177 § 2 k.p.k., nieumyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym i nieumyślnego spowodowania wypadku, którego konsekwencją była śmierć M. i C. S..

dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 15 września 2020 r., sygn. akt II K 661/1.9; k. 10

Sprawca wypadku D. G. posiadał polisę od odpowiedzialności cywilnej, wykupioną w A. V.-A., z siedzibą w B..
bezsporne

M. oraz C. S. byli rodzicami strony powodowej. bezsporne

Zarówno powód jak i powódka byli bardzo zżyci z obojgiem tragicznie zmarłych rodziców. Utrzymywali z nimi stały i częsty kontakt osobisty, który ułatwiał fakt, iż oboje zdecydowali się zamieszkać blisko rodziców. Ponadto oboje utrzymywali z rodzicami równie stały i częsty kontakt telefoniczny. M. oraz C. S. aktywnie brali udział w wychowaniu wnucząt ze strony powoda i powódki. Rodzina razem spędzała święta oraz inne uroczystości rodzinne.

dowód:

- zeznania świadka M. A., k. 172
- przesłuchanie powódki, k. 171-172
- przesłuchanie powoda, k. 172

Wypadek skutkujący śmiercią obojga rodziców wpłynął w bardzo dużym stopniu na jakość życia powodów, powodując długotrwałe cierpienie psychiczne. Oboje doznali stresu pourazowego, skutkującego koniecznością podjęcia terapii psychologicznej. Powód doznał pogorszenia funkcjonowania społecznego, zaczął się izolować, nie był w stanie normalnie pracować, nadto cierpi z powodu zaburzeń snu, miewa stany depresyjne. Przyjmował leki nasenne oraz antydepresyjnymi depresyjne. ;

"" Powódka również doznała pogorszenia funkcjonowania społecznego, wycofała się z części kontaktów społecznych i aktywności. Miewa koszmary senne a także problemy z koncentracją. Również wspomagała się lekami, m.in. nasennymi i antydepresyjnymi.

Dowód:

- zaświadczenie z dnia 19 maja 2021 r., k. 31
-zaświadczenie z dnia 21 maja 2021 r., k. 33
- zeznania świadka M. A., k. 172
- przesłuchanie powódki, k. 171-172
- przesłuchanie powoda, k. 172

Pismem z dnia 22 stycznia 2021 r. powodowie wezwali przedstawiciela na Polskę zakładu ubezpieczeń, w którym sprawca posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej, do zapłaty:

- a) na rzecz K. A. kwoty 220.562,89 zł;
- b) na rzecz J. A. kwoty 100.000 zł;
- c) na rzecz mał. D. A. kwoty 100.000 zł;
- d) na rzecz G. S. kwoty 215.670,80 zł;
- e) na rzecz mał. K. S. kwoty 100.000 zł;
- f) na rzecz mał. O. S. kwoty 100.000 zł;
- g) na rzecz mał. M. S. (2) kwoty 100.000 zł,
w terminie 14 dni od otrzymania pisma.

dowód:

- pismo z dnia 22 stycznia 2021 r., k. 20-21.

Pismami z dnia 10 maja 2021 r. (...) S.A. przyznało na rzecz K. A.:

- a) łączną kwotę 5.307,50 zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu M. S. (1) oraz kwotę 26.000 zł tytułem zadośćuczynienia za śmierć najbliższego członka rodziny,
- b) łączną kwotę 5.307,50 zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu C. S. oraz # kwotę 26.000 zł tytułem zadośćuczynienia za śmierć najbliższego członka rodziny.

Pismami z dnia 11 2021 r. (...) S.A. przyznało na rzecz G. S.:

- a) łączną kwotę 2.679,20 zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu M. S. (1) oraz kwotę 26.000 zł tytułem zadośćuczynienia za śmierć najbliższego członka rodziny, .
- b) łączną kwotę zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu C. S. oraz kwotę 26.000 zł tytułem zadośćuczynienia za śmierć najbliższego członka rodziny.

dowód:

- pisma z dnia 10 maja 2021 r., k. 23-26,
- pisma z dnia 11 maja 2021 r. k. 26-30.

Powódka K. A. poniosła koszty pogrzebu rodziców, na które składają się kwoty: 20.000 zł tytułu budowy i montażu pomnika na grobie rodziców oraz 562,89 zł tytułem kosztów stypy.

Powód G. S. poniósł koszty pogrzebu rodziców, na które składają się kwoty: 8.613 zł z tytułu pogrzebu C. S., 6.150,60 zł z tytułu pogrzebu M. S. (1) oraz 907,20 zł z tytułu opłaty za miejsce pod grób oraz kosztów utrzymania cmentarza.

dowód:

- faktura nr (...) z dnia 26 sierpnia 2020 r., k. 14,
-fvnr (...) marca 2019 r., k.15,
- fv nr (...) z dnia 8 marca 2019 r, k.
- fv nr (...) z dnia 8 marca 2019 r., k. 19,
- fv (...) z dnia 8 marca 2019 r., k. 19.

Następstwem wypadku z dnia (...) r. było również całkowite zniszczenie samochodu F. (...), nr rejestracyjny (...), który stanowił własność tragicznie zmarłych, a którego wartość oszacowana została na ok. 10.000 zł. Powodowie są jedynymi spadkobiercami po M. i C. S..

dowód:

- wezwanie z dnia 19 maja 2021 r., k. 44
- akt poświadczenia dziedziczenia po M. S. (1), k. 40-41,
- akt poświadczenia dziedziczenia po C. S., k. 42-43.

Sąd zważył co następuje: v

•;. Powództwo zasługiwało na uwzględnienie, jednakże nie w pełnym - jeśli chodzi o odsetki, dochodzonym przez stronę powodową zakresie.

W odniesieniu do możliwości przyznania zadośćuczynienia za śmierć osoby najbliższej judykatura obecnie jest zgodna, iż jest to możliwe zarówno na gruncie art. 446 § 4 k.c., jak też na podstawie art. 24 k.c. w zw. z art. 448 k.c. - również w odniesieniu do stanów faktycznych mających miejsce przed wejściem w życie pierwszego z wymienionych przepisów. Prawo do życia w rodzinie stanowi jedno z dóbr osobistych człowieka, a zatem niewątpliwym jest istnienie potrzeby ochrony trwających więzi rodzinnych.

- Roszczenie powodów o zapłatę zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę z

powodu utraty osoby najbliższej znajduje zatem uzasadnienie w treści art. 446 § 4 k.c, jak też na podstawie art. 24 k.c. w zw. z art. 448 k.c.

Art. 446 § 4 k.c. stanowi, że sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przepis ten ma na celu zadośćuczynienie najbliższym członkom rodziny osoby zmarłej w wyniku czynu niedozwolonego doznanej przez nich krzywdy, a więc naprawienie szkody niemajątkowej, w odróżnieniu od przewidzianego w art. 446 § 3 KC odszkodowania za szkodę majątkową wynikającą ze śmierci bezpośrednio poszkodowanego. Prawidłowa wykładnia art. 446 § 4 KC wymaga przede wszystkim podkreślenia, że roszczenie oparte na tym przepisie jest rodzajowo i normatywnie odmienne od roszczenia

zmierzającego do naprawienia szkody majątkowej, opartego na art. 446 § 3 KC. Zadośćuczynienie przewidziane w art. 446 § 4 KC nie jest zależne od pogorszenia sytuacji życiowej osoby bliskiej w wyniku śmierci bezpośrednio poszkodowanego, lecz ma na celu złagodzenie cierpienia psychicznego wywołanego śmiercią osoby najbliższej i pomoc członkom jego rodziny w dostosowaniu się do zmienionej sytuacji życiowej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2013 r., IV CSK 87/13, LEX nr 1383297). Zadośćuczynienie to ma zrekompensować krzywdę wynikającą z naruszenia dobra osobistego, którym jest prawo do życia w pełnej rodzinie i ból spowodowany utratą najbliższej osoby.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w całości wiarygodnego i spójnego materiału dowodowego w postaci dokumentów, zeznań świadka oraz zeznań strony powodowej. Strony nie zarzucały niewiarygodności co do zgromadzonego materiału dowodowego i Sąd nie miał co do niego żadnych wątpliwości. Niewątpliwie powodowie są osobami najbliższymi dla M. i C. S., oboje byli dziećmi tragicznie zmarłych. Zatem każdy z nich jest uprawniony do żądania zadośćuczynienia tym bardziej, że - jak wynika z postępowania dowodowego, przesłuchania powodów, zeznań świadka, a także zaświadczeń psychologa J. K. oraz psychologa S. O. - każdego z nich łączyła silna i pozytywna więź emocjonalna zarówno z M. jak i C. S., a ich niespodziewana śmierć wywołała cierpienie spowodowane naruszeniem więzi emocjonalnej i poczucia bliskości.

Zarówno powód, jak i powódka silnie pielęgowali więzi łączące ich z rodzicami, które nie osłabły w momencie opuszczenia przez nich domu rodzinnego i założenia własnych rodzin. Oboje osiedlili się możliwie najbliżej miejsca zamieszkania rodziców, często ich odwiedzali, spontanicznie, jak i przy okazji świąt czy niedzielnych obiadów, które stanowiły rodzinną tradycję. Rodzice brali aktywny udział w wychowaniu wnuków, stanowili dla powodów pomoc w sprawowaniu opieki nad dziećmi.

Śmierć M. i C. S. była nagła, niemalże jednoczesna oraz niewątpliwie tragiczna. Brutalnie zachwiała rzeczywistością powodów, której znaczącą częścią, jak wykazano powyżej, było pielęgnowanie więzi rodzinnych poprzez częsty kontakt z rodzicami. Fakt owych regularnych i częstych kontaktów potęgował zdaniem Sądu cierpienie powodów i uczucie pustki po utracie rodziców.

Sąd nie podzielił argumentacji przedstawionej przez pozwanego w odpowiedzi na pozew, jakoby fakt posiadania potomstwa wpływał łagodząco na sytuację powodów. Taka argumentacja jest zdaniem Sądu chybiona i nie znajduje odzwierciedlenia w przedstawionym materiale dowodowym. Powodowie oprócz niezmiernie trudnej próby poradzenia sobie z utratą rodziców oraz własną traumą z tym związaną, musieli również sprostać zadaniu, jakim było przekazanie i wytłumaczenie dzieciom tragedii, która spotkała ich dziadków, stanowiących znaczącą część ich codzienności. Słusznie zwrócił uwagę pełnomocnik strony powodowej w piśmie z dnia 13 września 2021 r., że fakt posiadania dzieci wpłynął na sposób przeżywania przez powodów żałoby. Sytuacja wymagała bowiem od nich tłumienia bólu i rozpacz, by nie pogłębiać traumy, którą niewątpliwie była dla dzieci utrata dziadków.

Nie bez znaczenia pozostaje również sposób, w jaki M. oraz C. S. stracili życie. M. S. (1) spłonęła żywcem we wraku pojazdu. C. S. wskutek poparzeń niemal całej powierzchni ciała, jak również innych doznanych urazów, zmarł po zaledwie dwóch dniach walki o życie. Sposób w jaki życie straciła M. S. (1) miał niebagatelny wpływ na możliwość pożegnania zmarłej, co jest kolejną okolicznością wpływającą na rozmiar doznanej tragedii.

Dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii oraz psychologii, zgłoszony przez obie strony procesu, został przez Sąd pominięty, ponieważ ze strony powodów wszystkie twierdzenia o rozmiarze ich krzywdy zostały wykazane dotąd przeprowadzonymi dowodami, a do oceny tych twierdzeń nie była w ocenie Sądu potrzebna wiedza fachowa; Tego rodzaju przeżycia są typowe i dają się ocenić na podstawie doświadczenia życiowego jako zazwyczaj towarzyszące śmierci osoby bliskiej. Zatem podstawą ustaleń faktycznych Sądu w zakresie krzywdy powodów stały się wskazane w pozwie okoliczności, które nie były przez pozwanego kwestionowane i które znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadka, a nadto w przesłuchaniu strony powodowej oraz częściowo w zgromadzonych dokumentach (zaświadczenia k. 31-33), których strona pozwana co do zasady nie kwestionowała, wskazując jedynie, iż jej zdaniem nie są one wystarczające.

Sąd nie podzielił twierdzeń strony pozwanej, uznając przedstawiony przez powodów materiał dowodowy za spójny i wystarczający. Żałoba po stracie osoby najbliższej nie zawsze wiązać się będzie z koniecznością podjęcia terapii psychologicznej, wizyt u psychiatry czy leczenia farmakologicznego. Przeżywanie żałoby jest kwestią dalece indywidualną, przybierającą różnorakie formy, np. złości na osobę zmarłą, poczucia bezradności i

zagubienia, czy też pełnoobjawowej depresji. Fakt, iż w konkretnym przypadku osoba przeżywająca utratę osoby bliskiej nie potrzebowała intensywnej pomocy specjalistycznej, nie umniejsza zdaniem Sądu rozmiarom przeżywanej tragedii.

Bezsporny pozostawał fakt, że z uwagi na spowodowanie wypadku przez kierowcę korzystającego z obowiązkowego ubezpieczenia OC niemieckiego towarzystwa ubezpieczeń, legitymowanym biernie w procesie jest pozwane Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych na podstawie art. 19 ust. 3 w zw. z art. 123 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

’ Rozważyć więc należało, czy zachodzą podstawy do uwzględnienia roszczeń

powodów, domagających się zasądzenia na ich rzecz od pozwanego dodatkowych kwot z tytułu zadośćuczynienia.

Zgodnie z prezentowanym w orzecznictwie stanowiskiem na rozmiar krzywdy, o której mowa w art. 446 § 4 KC, mają wpływ przede wszystkim: wstrząs psychiczny i cierpienia moralne wywołane śmiercią osoby bliskiej, poczucie osamotnienia i pustki po jej śmierci, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, rola w rodzinie pełniona przez osobę zmarłą, wystąpienie zaburzeń będących skutkiem śmierci osoby bliskiej, wiek pokrzywdzonego i jego zdolność do zaakceptowania nowej rzeczywistości oraz umiejętność odnalezienia się w niej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 3 czerwca 2011 r., III 5SK 279/10, niepubl.).

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się na ustaleniu, jaka kwota winna pełnić zadość krzywdzie wyrządzonej każdemu z powodów za śmierć osoby bliskiej i czy wypłacone dotychczas świadczenia winny być uzupełnione przez zapłatę kwoty dodatkowej.

Ustawodawca nie wskazuje zasad ustalania wysokości omawianego zadośćuczynienia, a posiłkować należy się w tym zakresie poglądami wypracowanymi w judykaturze na tle stosowania art. 445 KC, art. 23 KC i art. 24 KC Niewątpliwie krzywdę doznaną w wyniku śmierci osoby bliskiej bardzo trudno ocenić i wyrazić w formie pieniężnej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dotyczącym zasad ustalania wysokości zadośćuczynienia wskazuje się, iż każdy przypadek powinien być traktowany indywidualnie z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy. Należy przy tym zaznaczyć, że zadośćuczynienie przewidziane w art. 446 § 4 KC jest odzwierciedleniem w formie pieniężnej rozmiaru krzywdy, która nie zależy od statusu materialnego pokrzywdzonego. Jedynie zatem rozmiar zadośćuczynienia może być odnoszony do stopy życiowej społeczeństwa, która pośrednio może rzutować na jego umiarkowany wymiar. Przesłanka „przeciętnej stopy życiowej społeczeństwa” ma więc charakter uzupełniający i ogranicza wysokość zadośćuczynienia tak, by jego przyznanie nie prowadziło do wzbogacenia osoby uprawnionej, nie może jednak pozbawiać zadośćuczynienia jego zasadniczej funkcji kompensacyjnej i

eliminować innych czynników kształtujących jego rozmiar (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2002 r., IV CKN 1266/00 i wyrok z dnia 3 czerwca 2011 r. III CSK 279/10). Rolą zadośćuczynienia jest bowiem złagodzenie doznanej niewymiernej krzywdy poprzez wypłacenie nie nadmiernej, lecz odpowiedniej sumy, w stosunku do doznanej krzywdy. Ustalenie jej wysokości powinno być więc dokonane w ramach rozsądnych granic, odpowiadających aktualnym warunkom i sytuacji majątkowej społeczeństwa przy uwzględnieniu, iż wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość.

Zdaniem Sądu dochodzona przez powodów kwota całościowa po 100.000 zł za śmierć każdego z rodziców jest adekwatna do powołanych wyżej relacji rodzinnych, intensywności więzi emocjonalnych ze zmarłymi i rozmiaru doznanych cierpień, kompensuje doznaną przez powodów krzywdę, przedstawia dla nich ekonomicznie odczuwalną wartość. Przy ustalaniu wysokości kwoty zadośćuczynienia Sąd uwzględnił zatem przede wszystkim wagę naruszonego

dobry osobisty powód - więzi rodzinnej z poszkodowanymi w wypadku, a także wynikający z zeznań świadka oraz z przesłuchania powodów, oczywisty w ich świetle i niewymagający fachowej oceny biegłego, stopień cierpienia powodów, jakich doznali w wyniku tragicznej i nagłej utraty obojga rodziców, rozmiar doznanego wstrząsu psychicznego, jak też; nieodwracalność skutków powstałych wskutek ich śmierci. Sąd miał również na względzie, że odczuwane przez powodów cierpienia psychiczne potęgowały wyżej wspomniane łączące powodów z rodzicami bardzo silne pozytywne więzi. Utrzymywali oni stałe kontakty, widywali się bardzo często z uwagi na fakt bliskiego zamieszkania, ponadto podtrzymywali regularny kontakt telefoniczny.

Sąd nie podzielił argumentacji strony pozwanej, zgodnie z którą przedstawiony przez powodów na poparcie poniesionych kosztów pochówku zmarłych M. i C. S. materiał dowodowy, nie był materiałem wystarczającym dla udowodnienia wysokości tychże kosztów. Do pozwu dołączone zostały faktury, z których jasno wynika zarówno wysokość jak i cel konkretnego wydatku. Sąd nie znalazł zatem podstaw, w świetle których przedstawione dowody uznać należało za niewystarczające i wymagające uzupełnienia. W świetle powyższego uzasadnione było zasądzenie na rzecz strony powodowej kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy sumą wypłaconą przez pozwanego a kosztami rzeczywiście poniesionymi w związku z organizacją pogrzebu M. i C. S..

W następstwie wypadku drogowego z dnia (...) r. całkowitemu zniszczeniu uległ pojazd F. (...) o nr rej. (...), którego wartość oszacowana została na 10.000 zł. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie było konieczności dopuszczenia dowodu z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego w zakresie wyceny pojazdów wobec faktu, iż przedmiotowy pojazd uległ zniszczeniu i następnie utylizacji. Sąd nie uznał podanej przez powodów kwoty za wygórowaną, gdyż znajduje ona odzwierciedlenie w cenach znajdujących się w ogólnodostępnym serwisie otomoto.pl na dzień wyrokowania, jako uśredniona wartość pojazdów tej samej marki i tego samego rocznika. Z uwagi na powyższe wnioski dowodowe w tym zakresie należało oddalić.

Nieuzasadniony jest także zarzut pozwanego dotyczący daty początkowej odsetek. Ze względu na charakter i rozmiar szkody nie ulegało wątpliwości, że już na etapie wniesienia pozwu prawidłowo określono rozmiar szkody i prawidłowo sformułowano żądanie, określone na poziomie odpowiadającym żądaniu pozwu. O należnych odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono zatem na podstawie art. 481 § 1 k.c, biorąc pod uwagę wynikający z art. 817 § 1 k.c. termin spełnienia świadczenia wynoszący 30 dni od daty zgłoszenia szkody.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w punkcie I i II sentencji Wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powodowie ponieśli koszty procesu w wysokości 27.200 zł, na które składają się kwoty po 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz opłata od pozwu w wysokości 16.400 zł. Z tego powodu należało orzec jak w punkcie III i IV sentencji wyroku.